

е другъ езикъ. Запитваш те: какво значи това?

— Не зная. Попитайте нѣкой, кайто знае френски или английски езикъ, той ще ви приведе смисъла на стихотворението.

И тъй, Богъ е, който заповѣдва на слънцето. Това е физическата страна. Слѣдователно, този, който заповѣдва на слънцето да грѣе, Той е заповѣдалъ и на настъ да дойдемъ на земята. Той е заповѣдалъ да имаме тѣла; Той е заповѣдалъ да имаме глави; Той е заповѣдалъ да имаме дробове. Той е заповѣдалъ да имаме stomasi; Той е заповѣдалъ да имаме ржцѣ, крака, нервна система; Той е заповѣдалъ да имаме всичко. Философията на живота седи въ това, щото ние, като хора, да се разберемъ. Щомъ Богъ е заповѣдалъ за всичко това, въ какво седи тази заповѣдь? — Разумна е тази заповѣдь! Ако слънцето изгрѣва, за себе си ли изгрѣва? Не, слънцето изгрѣва заради настъ. То е слуга на Господъ. Господъ му казва: „Ти всѣка сутринъ ще изгрѣвашъ на земята. Ще раздавашъ отъ своите физически блага на всички мои твари, на всички мои дѣца“. Вие питате: тъй ли е това пѣщо? Голѣми философи сте вие, но не знаете най-елементарнитѣ работи. Разправяшъ за единъ английски философъ, който написалъ едно отлично съчинение по философия на английски езикъ, но разправя за себе си, че билъ толкова слабъ математикъ, та когато се отнасяло за нѣкаква най-дребна смѣтка, викалъ жена си и малкитѣ си дѣца, да смѣтатъ зарадъ него. Той писалъ чисто философски работи, написалъ една много хубава книга по френология, върху „естеството на човѣка“, но математическиятъ му центъръ, билъ